

Цооковъ пѣла прѣдъ самыи тамошень краль, черень като вѣгленъ, и за даръ добыла 3 свиню, 23 мисирки, 44 кокошки, 5000 кокуса (едни голѣми орѣхи), 1200 ананасы (едно тамошнѣ овошіе), 120 любеницы, 1500 портукала. Всичко това было добра заплата за шесть пѣсни, кои-то испѣла! Нѣ что да стори сега тѣнь стокъ? Да бѣши у францій тя бы испродала всичко това за хубавы пары, нѣ тута никакой нѣма пары освѣнь краль-тъ, кой-то гы крье за черны дни, зачто-то тамъ твърдѣ рѣдко ся намиратъ. Французскыня-та писала лели си, че имало да дойде тамъ отъ другъ островъ трѣговецъ, кой-то да купи всичко това: нѣ доклѣ да дойде тя трѣбувало да храни добытака, кой-то между това щялъ да поѣде всички овошія. А колко тщеты отъ това!

Нужда-та карала хора-та да изнамѣрять какъ да мѣрять и размѣнявать стойность-та на нѣчта-та, както чо ся мѣри тѣхна-та голѣмина, длѣжина, тяжнина съ брой, тягло и мѣри. Тая мѣра и размѣна на стойности-ты, или това нѣчто, съ кое-то бы ся мѣрило колко чини всяко друго нѣчто, отъ само себе трѣбува да струва, тада ся трѣси отъ всякого, сиречь да е такъво нѣчто, кое-то да ся не намира твърдѣ много по земнѣ-тѣ, зачто-то инакъ и цѣна-та му бы надиѣла та не бы было сгодно да ся прѣцѣнява съ него. Това, кое-то ще служи за размѣнѣ, трѣбува да бѫде ягко та да трае, сир. да ся не хаби, какво-то всякога, кога потрѣбува да могжть съ него да ся прѣцѣнятъ или купять другы потрѣбны нѣчта. Трѣбува най-сѣтнѣ това нѣчто да може да ся дѣли и на малкы дѣлове па и на дребно да си не губи отъ цѣнѣ-тѣ, какво-то съ него да ся купува и много и малко отъ другы нѣчта, наспротивъ колко-то потрѣбува чловѣку и колко-то чинять тыя нѣчта.